

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

HATÁRTALANUL!

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

HAT-KP-1-2024/1-000286

Tanulmányi kirándulás hetedikesekek

Projekt címe: Erdély kincsei

Elnyert támogatás összege: 7.000.000 Ft

Megvalósult a Magyar Kormány támogatásával

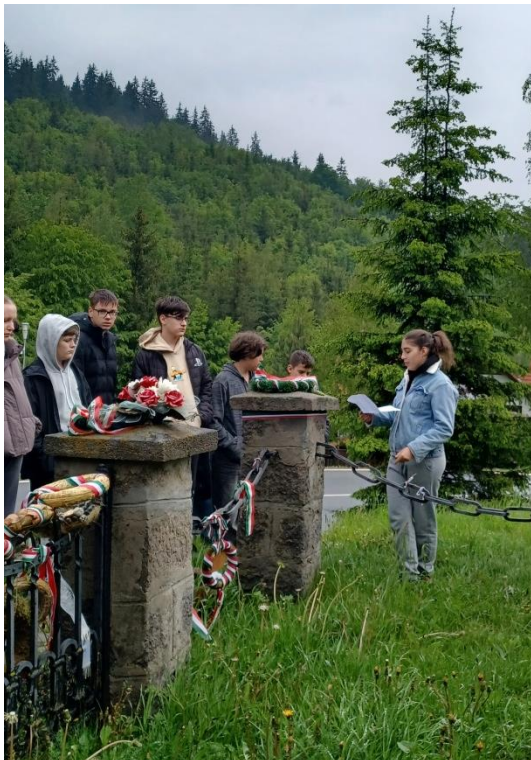
Hetek óta izgatottan készültünk az erdélyi kirándulásunkra, amelyre május utolsó hétfőjén kora hajnalban indultunk az iskolától, hiszen hosszú út állt előttünk. Útközben Melinda nénivel felelevenítettük tudásunkat Romániáról és Erdélyről is. Országunk határát Ártándnál léptük át. Innen a Partium területén folytattuk utunkat. Először Nagyváradon álltunk meg a Székesegyház közelében. Itt Adrienne néni mesélt a városról, a barokk székesegyházról, Szent Lászlóról. Megtudtuk, hogy a Püspöki Palotának nem is annyi ablaka van, ahogy a legenda tartja. Bementünk a Katolikus Székesegyházba, megcsodáltuk gyönyörű belsejét. A jóleső mozgás, pihenő után buszra szálltunk és nemsokára átléptünk a Király-hágón, Erdély kapuján. Innét már gyönyörködhetünk a Keleti-Kárpátok csúcsainak látványában. Körösfőn nagy szerencsénkre nyitva találtuk a négy fiatornyos református templomot. Itt megcsodáltuk a 225 festett mennyezeti kazettát, a piros írásos varrottas terítőket, a díszes padozatot. Megálltunk Vasvári Pál kopjafájánál, ahol megemlékeztünk a márciusi ifjacról, majd koszorút helyeztünk el az emlékműnél. Hosszabb buszozás után értünk Tordára, ahol már jól esett egy nagyot sétálni. Túravezetőnk végigkalauzolt bennünket a sóbányán, mesélt a Sóvidék és a bánya történetéről, az erdélyi sóbányászatról. Jó sok lépcsőn értünk le a bánya szabadidős részébe, ahol egy kicsit sportolhattunk, hintázhattunk is. Sajnos ezeken a lépcsőkön vissza is kellett menni ☺, de tudtuk, hogy bár még hosszú út vár ránk, várnak házigazdáink és a finom vacsora Tusnádfürdőn.

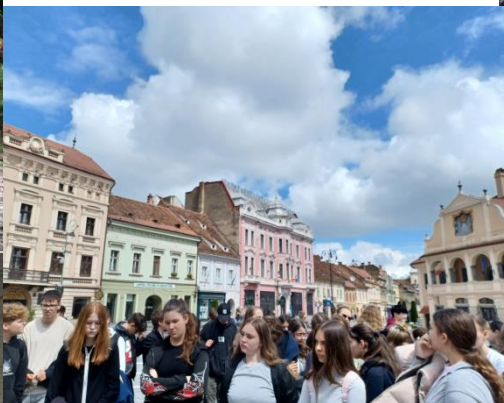
A második napon Gyergyó felé vettük az irányt, a gyergyószentmiklósi Látványsajtműhelybe látogattunk. A program során bemutatták a sajterlelés folyamatát, a sajtkészítéshez szükséges eszközöket, anyagokat. Megkóstoltuk a nyers tejből készült, hosszasan érlelt sajtokat, a natúr joghurtot és azt is megtudtuk, milyen könnyen készíthetünk otthon joghurtot. A vállalkozó szelleműek a fejest is kipróbálhatták. A sajműhelyből a Pongrác-tetőn át a Békás-szorosba vezetett utunk. Meredek úton, gigantikus hegyek, sziklafalak között kanyargott a buszunk, de a látvány gyönyörű volt és az Oltár-kő is emlékezetes marad számunkra, úgy ahogyan a Pokol –kapuja, -tornáca és –torka is. A szoros egy részén sétálva vezetett utunk, megcsodáltuk a vízeséseket, amelyek a napok óta tartó esőzés miatt törtek át a mészkősziklákon, a hatalmas sziklafalakat, majd az alsó végénél felültünk a várakozó autóbuszba és néhány perc múlva a Gyilkos-tóhoz érkeztünk. Itt megismerkedtünk a tó keletkezésének legendájával, majd jól belakmározunk kürtöskaláccsal. Sétáltunk egyet a tó partján, azután a buszra visszaszállva Madéfalvára indultunk, ahol meghallgattuk a madéfalvi veszedelem történetét, megnéztük az emlékművet, elhelyeztük az emlékezés koszorúját. Csíksomlyón volt napunk utolsó megállója. Bementünk a kegytemplomba, megnéztük a „Napba öltözött asszonyt”, Bubba Mariát, megismerkedtünk a csíksomlyói búcsú történetével, a kegyszobor legendájával. Esti programunk az első két nap ismereteinek felidézése, rendszerezése volt.

Utunk harmadik napján már először a Nyerges-tetőre mentünk. Kányádi Sándor: Nyergestető című versével emlékeztünk meg az 1848/49-es hősökéről. Érdeklődve olvastuk a kopjafákon található idézeteket, megkerestük kerületünk két kopjafáját és megismertük a kopjafák felépítését is. Innen Kézdivásárhelyre mentünk. Megtudtuk, mi az az udvarterezs városzerkezet, megnéztük a trapéz alakú főtéren álló Gábor Áron szobrot. A híres ágyúöntőre versekkel emlékeztünk. A Céhtörténeti Múzeumban tanulmányoztuk a 11+1 céh történetét, megcsodáltuk a Gábor Áron által készített bútorokat és a népviseletbe öltözött babákat. Majd lazításként ettünk némi süteményt a Rigó Jancsi cukrászdában. Délutánra a közelben található természeti kincsek felfedezését tartogattuk, amelyben az egyre erősebb eső próbált megakadályozni minket. Az Apor lányok feredője igen kénes illatot árasztott, amely az egész környéket belengte, szinte fortyogott a hegyoldal, és kiderült: nem mindegy, hogy melyik a szemvíz és melyik a lábvíz. A Szent Anna-tóhoz már igen erős esőben sétáltunk le, sajnos a medvék sem vártak meg, bár ettől inkább megkönnyebbültünk. Csodálatos látvány tárult elénk, élőben is példát láttunk a hőmérsékleti inverzióra, de a tó legendáját már a buszon hallgattuk meg, ahová alaposan elázva érkeztünk fel. Szerencsére hamar megérkeztünk a szálláshelyünkre, ahol az ázott verebekre hasonlító gyereksereg Márti néni és Judit néni segítségével hamarosan újra gyerekformát öltött. Sajnos a nagy esőzések miatt a Mohos tőzeglápban szünetelt a vezetés, így a lápról egy vacsora utáni csoportos feladat keretében szereztünk ismereteket.

A hosszantartó és nagy esőzések miatt a negyedik nap programja kissé módosult. Reggeli után Szászföldre indultunk, hogy a Világörökséghez tartozó csodálatos prázsmári erődtemplom titkaival megismerkedjünk. Megcsodáltuk evangélikus templomát, bejártuk a 275 szalonnakamrát, körbejártunk a gyilokjárón. Innen az erdélyi szászok egykori központjába Brassóba buszoztunk, ahol megismerkedtünk a szászok történetével, megcsodáltuk a főteret, majd Románia legnagyobb templomát, a Fekete templomot kerestük fel. A prázsmári után itt is példát láthattunk a szőnyeggyűjteményre, megcsodáltuk a Fekete Madonnát, megismertük a Hunyadi család brassói kapcsolatait. A harmadik meglátogatott helyszín ezen a napon a csíkszépvízi Székely Határőr Emlékközpont volt. Az interaktív vezetéssel bepillantást nyerhettünk a székelység ezeréves történelmébe. A múzeumpedagógusok legnagyobb dicsőrete hangzott el ezen a délutánon egy diákunktól: „Ez volt a legjobb múzeum, ahol eddig jártam.” Az utolsó esténken Emil bácsi Kahoot játékával felidézhattuk, mi mindent láttunk és tanultunk az előző négy napban, Attila bácsi, aki remek ételekkel kápráztatott el bennünket, mesélt nekünk az életéről.

Pénteken sajnos eljött a hazaindulás napja. Első állomásunk ezen a napon Gyulaféhevár volt. Öt nap óta először itt találkoztunk napsütéssel, így vidáman sétáltuk körbe a csillag alakú várat, fotózkodtunk a miniszobrokkal, kívül-belül megcsodáltuk a Szent Mihály székesegyházat. Az utolsó erdélyi megállónk Marosillyén volt, Bethlen Gábor szülőházánál. Itt élvezetes rendhagyó történelem órán vettünk részt Varga Csaba dévai tanárúr vezetésével, amelyen felidéztük az iskolában tanultakat és kipróbálhattuk tudásunkat. Hosszú autóbuszozás után a késő esti órákban érkeztünk meg Budapestre.

